

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΣΕΛΜΑ ΛΑΓΓΕΡΛΟΦ

«Η Νορβηγίας κ. Σέλμα Λάγγερλοφ, ητις επιμήθη εσχάτως διὰ τοῦ βραφείου Νόμπελ, διακρίνεται διὰ τὴν ἀπλότητα τοῦ ὑφους, τὰς ὁραῖς εἰκόνας καὶ τὴν βαθεῖαν ψυχολογίαν. Λύν διηγήματά της ἐδημοσιεύθησαν διὰ πρώτην φοράν εἰς «Ἐλλην. μετάφρασιν»: «Ἡ ἀσθένεια τοῦ Λαινά» εἰς τὴν «Ἐστίαν» καὶ «Στὴ Ναζαρὲτ» εἰς τὸν «Κόσμον» τῆς Σμύρνης. «Ἡ Λαγγερλόφ εβραβεύθη διὰ τὴν συλλογὴν τῶν διηγημάτων τῆς τὴν ἐπιγραφομένην «Οἱ ἀδρατοί δεσμοί». Διαιτέονται ὑπὸ νέας τέχνης. Παραμένει πλήρης φαντασίας καὶ χάριτος καὶ ἀπεικονίσεως τῆς πραγματικῆς ζωῆς πλήρεις διδαγμάτων καὶ ἀληθείας.

Σέλμα Λάγγερλοφ

Τὸ πρῶτον ἔργον ὅπερ τὴν ἀνέδειξε ἐπιφανῆ συγγραφέα εἶνε «La Saga de Cōsta Berling». • «Ἄλλα ἔργα τῆς εἶνε ἡ «Τερουναλῆμ», «Ἡ παράδοση τοῦ παλαιοῦ σπητιοῦ», τὰ «Θαύματα τοῦ Ἀντιχοίτου», «Ταξεδί ἀνὰ τὴν Σουηδίαν» κ.λ.π. Εἰς τὰ ἔργα τῆς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπεκονσταλλοῦνται τὰ ἥδη καὶ αἱ παραδόσεις τοῦ Σουηδικοῦ λαοῦ.

ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

•Ἐκεῖ σὲ φράχη ἀπόμεσα, κἄπον οὲ μὲν γωνᾶ
·Ἀνάμεσα στῆς ληγαρίες ἄνθισεν ἡ ἀμυγδαλιά
καὶ τὰ κλαστὰ ἀνθοβόλισαν, ζωτάνεγραν γογγὰ
καὶ μὲ λουλοῦδια ἐτύθησε σᾶν γύρη ἀρχοντικά.

•Ἐπίστεψε στοῦ Γερασιοῦ τὸν ἥδιο ποῦ ζεσταίγει
καὶ θαρσετὰ ἀνθοστόλιση ἐμπῆκε στὴν ζωή,
ὅμως σὲ λίγο ἀπόμεινε ξερή καὶ μαραμένη
μὲ τ' ἄνθη σᾶλα ξέφυλλα στὴ λασπωμένη γῆ.

Γιατὶ χειμῶνας γένοισε καὶ ξαναπέφτει χρόνι
ποῦ σαβανόνει ἀλπητηρά δ, τι κι' ἐμπρός τοῦ βροῦ
σκεπάζοντας τὴν μηνιδαλλὰ μὲ τεκνικό σεντόνι
κι' ἀψυχα τὰ λουλούδια τῆς οικοπειῶνται εἰς τὴ γῆ.

Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

·Η «Ἐνωσις τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου» ἐκδίδει κατ' ἔτος δύγκωδη τόμον ἐκ δισχιλίων σελίδων διὰ τοῦ ὅποιον περνᾶ διλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ Γαλλικοῦ τύπου.

Κατὰ τὴν ἐπετηρίδα αὐτῆν ὑπάρχουν εἰς τὸ Παρίσι πλειστοὶ Σύλλογοι δημοσιογραφοί, ἀφοῦ ἀκόμη ὑπάρχει Σύλλογος τῶν κριτικῶν τῆς μουσικῆς τοῦ θεάτρου μὲ τριακόσια περίπου μέλη, ἐν οἷς οἱ διατρεπέστεροι μουσικοί κριτικοί τῆς Γαλλίας καὶ δραματικοί. Ὁ Αεριάτρος, ὁ Βαλαμπάγκ, ὁ Ρενιέ καὶ ἄλλοι συμμετέχοντες τοῦ συλλόγου.

Οἱ παραμορφοδημοφόροι θέντες δημοσιογράφοι καὶ λόγιοι ἐν Γαλλίᾳ ἐφέτος ὑπερβαίνουν τοὺς πεντακοσίους.

Καθ' ὅλην τὴν Γαλλίαν, πλὴν τῶν Παρισίων, ἐκδίδονται 5635 ἐφημερίδες, ἐξ δὲν 142 σοσιαλιστικαὶ, 362 οἰκοστασικαὶ, 781 καθαραὶ δημοκρατικαὶ καὶ 384 συντηρητικαὶ.

Εἰς τὸ Παρίσι ἐκδίδονται 2,900 ἐφημερίδες περίπου. Οὗτον, ἐκδίδονται 10 ἐφημερίδες ἀρεστολοτας, 84 γεωργίας, 51 καλλιτεχνίας, 18 ἐφημερίδες δι' εἰκονογραφημένα δελτάρια, 16 μαγειρικῆς, μία ἐφημερίδας προορισμὸν ἔχουσα νά ἀναγγέλλῃ θανάτους, 8 τῆς Μασσονίας, 270 οἰκονομολογικαὶ, 38 σατυρικαὶ, 138 εἰκονογραφημένα περιοδικά, 96 παιδαγωγικαὶ, 107 νομικαὶ, 12 ὑπνωτισμοῦ καὶ πνέωματισμοῦ, 7 ἐφημερίδες ἀναγγέλουσαι γάμους. Μερικοὶ τίτλοι ἀπὸ τὰς τελευταῖς αὐτὰς ἐφημερίδας εἰνε περιεχούταν: «Ἐφημερίδες τῶν μεγάλων γάμων» (ἐκδίδονται πολυτελέστατα ἐτηρίσιως καὶ κοστίζει πενήντα φράγκα), «Υμέναιος», ἢ «Ἐφημερίδες τῶν μηνητηρίων», οἱ «Ἐντιμοί γάμοι» καὶ «Πρόδης γάμους» λαϊκὸν περιοδικὸν διὰ τοὺς ζητοῦντας νά νυμφευθοῦν.

Πολιτικαὶ ἐφημερίδες ἐκδίδονται ἐν Παρισίοις 153 ἐν ὅλῳ. Τοῦτον τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἔχει τὸ «Πτί Ζουνράλ», η λαϊκὴ ἀντὴ ἐφημερίδης ἡ ὅποια ἔχει δέκα εἴκοσι τυπογραφικάς μηχανὰς Μαρινόνι στερεοτυπικὰ διὰ νά δύναται νά ἐπαρκῇ εἰς τὴν τύπωσιν τοῦ ἐκατομμυρίου τῶν φύλλων τὰ ὅποια πωλεῖ.

Μετ' αὐτὴν ἔχεται τὸ «Ματέν» καὶ ἡ «Ζουνράλ».

Πέντε ἐφημερίδες ἐκδίδονται ὑπὸ τῆς ἐβραϊκῆς ἐκκλησίας, 21 ὑπὸ τῆς Προτεσταντικῆς. Ἐπίσης ἐκδίδεται μία ἐφημερίδας ἡ «Ἐκκλησία τοῦ μέλλοντος» ἡ ὅποια είνε... ἡ ἀδεῖα. Ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐκδίδει ἐκατὸν τριάκοντα φύλλα εἰς τὸ Παρίσι.

Ἐπιθεωρήσεις φιλολογικαὶ ἐκδίδονται εἰς τὸ Παρίσι πορειασίαι τρεχει. Δύο ἐφημερίδες ἐπίστης ἐκδίδονται διὰ τοὺς πυροσβέστας. Τὸ ρεζόν ἔχει ἡ Ιατρικὴ μὲ 293 φύλλα. Τὸ Σπότορ ἐκδίδει διακόσια τριάκοντα τεσσαρα φύλλα. Τριάντα φύλλα ἐκδίδονται στενογραφίας, 31 φύλλα περὶ θεάτρων καὶ δύο φύλλα... γεννήσεων.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΝ

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ

Καλοτ' ὁ «Ἐρως παῖζοντας σὲ κῆπο ἀνθηρῷ,
·Ηθέλησε τριαντάφυλλο νὰ κόψῃ δυοσερό.

·Αλλὰ κρημμένη μέλισσα στὸν κώφο τοῦ ἀνθοῦ,

·Ἐκέντησε καὶ πόνεσε τὸ χέρι τοῦ θεοῦ.

·Ο «Ἐρωτας ἐφώναξε. Παφαλονάρης κλαίει,

Καὶ τρέχοντας στὴ μάρα του τὸν πόνο του τῆς λέει.

Μανοῦλα μον, φύδι μικρὸ μ' ἐφαγε, θὰ πεθάνω,

Αὐτὸ ποὺ λέγ οἱ γεωργοὶ Μέλισσα τί νὰ κάρω;

Κι' ἐκείνη τ' ἀποκρίθηκε: «Ἄν τόσο σοῦ πονεῖ

Τῆς μέλισσας, μικρούλη μον, τ' ἀσήμαντο κεντροί,

Πόσο νομίζεις νὰ πονοῦν δσαι, σκληρὲ, τοὺς στέλλει

Τὸ θεῖκό χεράκι σου τὰ φλογερά σου βέλη;